

Bilaga – Placeringsregler och kreditlimiter till Riksbankens Investeringspolicy för guld- och valutareserven

1 Inledning

Denna bilaga innehåller placeringsregler och kreditlimiter som kompletterar Riksbankens investeringspolicy för guld- och valutareserven. Kreditlimiterna gäller för förvaltningen av guld- och valutareserven, inklusive de transaktioner som görs för att valutasäkra delar av valutareserven.

2 Placeringsregler

2.1 Inledning

- Detta avsnitt innehåller de grundläggande principerna för vilka placeringar (investeringar) som är tillåtna.
- Investeringar får endast göras där tillgångsslag, instrumenttyp, valuta, land, emittent, eller motpart har beretts och godkänts i enlighet med Riksbankens regel för ansökningsförfarande.¹
- För att en instrumenttyp ska kunna bli godkänd enligt Riksbankens regel för ansökningsförfarande ska det finnas etablerade metoder för värdering och riskmätning. Instrumenttypen ska även kunna bokföras enligt de redovisningsprinciper som anges i riksbankslagen.
- Investeringar ska vara i enlighet med de övergripande bestämmelserna om målen och principerna för förvaltningen enligt 9 kap. i riksbankslagen.

2.2 Tillåtna länder

- Investeringar får endast göras i länder som ingår i OECD.

2.3 Tillåtna valutor

- Investeringar får endast göras i OECD-länders valutor.

2.4 Tillåtna tillgångsslag

Investeringar får som utgångspunkt göras i följande tillgångar och finansiella instrument.

- Utländsk valuta (inklusive kassabehållning²)
- Utländska statspapper
- Andra lätt omsättningsbara skuldebrev i utländsk valuta
- Guld, samt
- Rättigheter och skyldigheter som anknyter till nämnda tillgångar (till exempel derivat och repor)

Andra tillgångar och finansiella instrument förutsätter beredning och godkännande i enlighet med Riksbankens regel för ansökningsförfarande.

¹ Regel för ansökningsförfarande, dnr. 2018-01008.

² Kassabehållning avser insättningar och banktillgodohavanden inklusive deposits.

2.5 Tillåtna emittenter

- Emittenter ska ha legal hemvist (säte) i ett godkänt land.
- Emittent av räntebärande värdepapper, utom de stater och statsgaranterade emittenter som ingår i beslut om strategisk allokering, ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst A- eller motsvarande. Kravet på externt kreditbetyg på emittenten kan också uppfyllas genom att emittentens förpliktelser garanteras av en annan part som har ett sådant kreditbetyg. En sådan garanti ska vara utformad på ett sätt som gör att kreditrisken inte bedöms vara större än vid en direkt exponering mot garantigivaren (t.ex. genom att garantin är begränsad).

2.6 Tillåtna motparter

- Motparter, de parter som Riksbanken ingår avtal med, ska ha legal hemvist i ett godkänt land.
- Motparter ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst BBB- eller motsvarande. Denna regel gäller inte för följande motparter: BIS, ECB, US Federal Reserve, och Bundesbank.
- Motparter ska ha ett externt kreditbetyg som uppgår till minst A- eller motsvarande om motparten:
 - hanterar betalningar för Riksbankens räkning,
 - används för clearing av börshandlade och börsnoterade derivat för Riksbankens räkning,
 - utför värdepappersutlåning för Riksbankens räkning,
 - är depåbank, det vill säga förvarar värdepapper för Riksbankens räkning.

Denna regel gäller inte för följande motparter: BIS, ECB, US Federal Reserve, och Bundesbank.

- Kravet på externt kreditbetyg på motparten kan också uppfyllas genom att en motparts förpliktelser garanteras av en annan part som har ett sådant kreditbetyg. En sådan garanti ska vara utformad på ett sätt som gör att kreditrisken inte bedöms vara större än vid en direkt exponering mot garantigivaren (t.ex. genom att garantin är begränsad). För köp och försäljning av värdepapper med likvid mot leverans kan kravet på externt kreditbetyg på motparten också uppfyllas genom att motpartens moderbolag uppfyller detta krav.
- Motparter som bedriver värdepappersrörelse ska stå under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ i hemlandet. Med betryggande tillsyn menas att en behörig myndighet eller behörigt organ utfärdar särskilda auktorisationer för tillsynsobjekten enligt fastlagda lämplighetskriterier och sedan kontinuerligt övervakar såväl tillsynsobjektens finansiella ställning som upprätthållandet av dessa tillståndskriterier (i förekommande fall på gruppnivå). Denna bestämmelse gäller inte för följande: nationella centralbanker, och centrala motparter för derivathandel ("CCP")³.
- Värdepapper som förvaras hos en depåbank ska förvaras på ett sådant sätt att Riksbanken har separationsrätt till värdepapperna enligt tillämplig konkurslagstiftning vid depåbankens eventuella konkurs. Värdepapper får förvaras på värdepapperskonton som används för fler kunder, så kallade poolade kundkonton eller omnibuskonton.
- Vid värdepappersförvaring hos Riksbankens depåbanker och korrespondentbanker ska krediter generellt sett inte förekomma. Dock får krediter förekomma i begränsad omfattning om krediten syftar till att underlätta administrationen av finansiella transaktioner hos Riksbankens depåbanker och korrespondentbanker.
- Förvaring av Riksbankens värdepappersinnehav ska alltid vara fördelade på minst två depåbanker på så sätt att Riksbanken vid var tid kan utföra sina lagstadgade uppgifter och åtaganden.
- Kreditrisker i samband med repotransaktioner ska begränsas genom att värdepapper som omfattas av transaktionerna ska vara godkända för investering i förvaltningen av guld- och valutareserven.

³ Central counterparty (clearing house) (CCP).

- I de fall värdepappersutlåning utförs av en motpart för Riksbankens räkning, så kallad lending agent, ska kreditrisken begränsas genom att lending agent minst måste ha ett kreditbetyg motsvarande A-. Låntagaren av värdepapperet och motparten för återinvestering ska ha ett kreditbetyg på minst motsvarande BBB-. Kreditrisken ska även begränsas genom krav på säkerhet i form av tillgångar som är godkända som säkerhet för investering i förvaltningen av guld- och valutareserven.
- Avsaknad av kreditbetyg kan accepteras för en låntagare eller motpart för återinvestering om lending agent kan ge Riksbanken en gällande skadelöshetsgaranti.

2.7 Inskränkningar för kreditinstitut och svenska företag som står under Finansinspektionens tillsyn

- Riksbanken ska inte ha någon icke-säkerställd exponering mot svenska kreditinstitut (för undantag se nedan). Av detta följer att de svenska kreditinstitut som står under Finansinspektionens tillsyn inte kan vara motpart i derivatkontrakt som ställs ut av annan aktör än en auktoriserad marknadsplats. De kan heller inte vara mottagare av inlåning.
- Kreditinstitut som står under tillsyn av Finansinspektionen är dock tillåtna som motparter i FX-transaktioner.

3 Kreditlimiter

3.1 Mätning av kreditlimiter

- För kreditrisk ska avsnitt 5.2 i Finansiell riskpolicy gälla. Detaljer som gäller begränsningar för exponering mot kreditrisk ska tillämpas enligt *Regel för mätning av kreditrisk* som riskchefen beslutar.